

[Socialministeren.]

udligningstilskud til amtskommunerne og Frederiksberg kommune. Jeg skal ikke gå nærmere ind på dette forhold, da det vel er et spørgsmål, om DKPs forslag i virkeligheden sigter imod en omprioritering af udgifterne til henholdsvis åndssvageforsorg og sindssygeværnsen.

I bemærkningerne til forslaget henvises der til de beskæftigelsesmæssige virkninger af de foreslåede foranstaltninger. Det er virkninger, som jeg ikke på nogen måde skal afvise, og jeg kan også henvise til, at der i den beskæftigelsesplan, som socialdemokratiet og regeringen arbejder med, indgår lignende ting.

For at forebygge enhver misforståelse, som jeg er vidende om måske kunne komme til at opstå på grund af finansministeriets cirkulære af 4. april om begrænsningen i dispositionsadgangen på finansloven for de 1977-78 givne bevillinger, skal jeg nævne, at principielt er stort set alt omfattet af denne besparelse på 1,25 pct., men at der er mulighed for at dispensere på visse områder, og dette gælder, for så vidt angår dette her, på åndssvageforsorgens og særforsorgens område, og at der skal nye forhandlinger til med finansministeriet, men at der ikke er nogen dispositionsnedgang for åndssvageforsorgen og særforsorgen.

Taanquist (S):

Man kan undre sig over, hvad hensigten er med at fremsætte et sådant forslag. Som socialministeren har redegjort for, er der netop i forslaget peget på et område, hvor der gennem de senere år har været gjort en stor indsats. Samtidig hermed har man gennem de seneste år arbejdet henimod vores grundlæggende målsætning, det, som vi kalder en normalisering af de åndssvages tilværelse, dvs. et forsøg på at hjælpe de åndssvage til at leve et liv så nær det normale som muligt. Uanset hvor hurtigt man gennemfører forbedringer på institutionsområdet, og uanset hvor meget vi presser på med normaliseringsbestræbelserne, kan hvem som helst selvfølgelig til ethvert tidspunkt føre sig frem og kræve, at det går endnu hurtigere, og at det gøres endnu bedre.

For en ordens skyld vil jeg gerne gøre opmærksom på, at målet – et privat værelse til hver klient, som det er nævnt i forslaget punkt 3 – jo ikke er opfundet af forslagsstillerne. Det er et mål, vi alle arbejder henimod.

Når man læser forslaget igennem, får man

det ubehagelige indtryk, at forslagsstillerne kun ser én mulighed for forsorg, nemlig institutionsforsorgen. Punkterne 3 og 4 synes at vise, at man forventer, at antallet af klienter på de store centralinstitutioner skal være uændret. Det nybyggeri, der er tale om i punkt 3, må man opfatte som nybyggeri på institutionerne, idet man jo ikke vil bygge nyt til de klienter, der bliver udsluset fra institutionerne; det må være meningen, at de skal integreres i det almindelige boligbyggeri.

På samme måde må man forvente ifølge punkt 4, at de klienter, der udsluses, blot skal erstattes af andre og tungere klienter, og derfor kræves der personaleforøgelse. Men det er jo ikke meningen. Meningen er, at normaliseringsbestræbelserne skal resultere i en udtynning af klienterne på de store institutioner. Så er jeg godt klar over, at de klienter, der bliver tilbage, bliver tungere og derfor vil kræve mere personale pr. klient, men der skulle da ikke blive tale om et merforbrug af personale, fordi man sluser de bedste klienter ud.

I punkt 6 gives der direkte udtryk for uvidenhed om de faktiske forhold. Det er rigtigt, at der allerede nu optages en del åndssvage børn i de almindelige børnehaver, men det er ikke rigtigt, at personalenedskæringerne er skyld i, at man ikke kan give de åndssvage børn en forsvarlig behandling. Der er netop givet mulighed for at yde ekstra pædagogisk hjælp til de børnehaver, der modtager åndssvage børn, og jeg er vidende om, at det praktiseres til stor glæde både for klienter og for deres pårørende.

Endelig kunne man ud af punkt 7 få det indtryk, at der var truet med nedskæringer af mulighed for undervisning af de åndssvage, men det er slet ikke rigtigt. Det er rigtigt, at der foregår en vis ændring af undervisningstilbudene. Det er dog udelukkende med det formål at skabe forbedrede undervisningsmuligheder.

Der er intet i det foreliggende forslag, der efter min mening vil forbedre forholdene for de åndssvage i hurtigere takt, end det sker nu. Ordvalget i forslaget tyder endog på, at man modsætter sig de fremskridt, der for tiden vitterlig foregår på området, f. eks. normaliseringsbestræbelserne. Vi må derfor afvise forslaget.

Glistrup (FP):

Af samtlige offentlige udgifter, som finansieres igennem tvangspålagte skattemidler, er